KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2020/658

av den 15 maj 2020

om ändring av genomförandeförordning (EU) 2015/309 om införande av en slutgiltig utjämningstull och om slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av viss regnbåge med ursprung i Turkiet till följd av en interimsöversyn i enlighet med artikel 19.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037 av den 8 juni 2016 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ([1]) (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 19, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Tidigare undersökningar och gällande åtgärder

(1) Kommissionen införde genom genomförandeförordning (EU) 2015/309 (nedan kallad *den ursprungliga förordningen*) ([2]) slutgiltiga utjämningstullar på import av viss regnbåge med ursprung i Turkiet (nedan kallade *gällande åtgärder*). Tullarna varierade mellan 6,9 % och 9,5 %.

(2) Den 4 juni 2018 beslutade kommissionen, efter en partiell interimsöversyn av subventioneringen av alla exporterande tillverkare, att bibehålla de ursprungliga åtgärderna (kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/823) ([3]). Kommissionen konstaterade att lagändringen i den turkiska lagstiftningen vad gällde subventioner till regnbågsproducenter som omfattades av översynen inte motiverade en översyn av utjämningstullarna för alla regnbågsproducenter i Turkiet. Det konstaterades dock att konsekvenserna för enskilda företag skiljde sig åt beroende på det enskilda företagets särskilda situation ([4]).

1.2 Begäran om en partiell interimsöversyn

(3) Den 5 juni 2018 ingav en av de exporterande tillverkarna i Turkiet, BAFA Su Ürünleri Yavru Üretim Merkezi Sanayi Ticaret AŞ som är en del av Kiliç Group (nedan kallad *sökanden*), en begäran om en partiell interimsöversyn som begränsades till att gälla en undersökning av subventionering när det gällde sökanden.

(4) Sökanden hävdade att omständigheterna i fråga om den subventionering i Turkiet som låg till grund för de gällande åtgärderna har ändrats och att dessa ändringar är av bestående karaktär för sökandens del.

1.3 Inledande av en partiell interimsöversyn

(5) Efter att ha underrättat medlemsstaterna fastställde kommissionen att bevisningen var tillräcklig för att motivera inledandet av en partiell interimsöversyn, och meddelade den 22 maj 2019 genom ett tillkännagivande som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* (nedan kallat *tillkännagivandet om inledande*) ([5]) att en partiell interimsöversyn inleddes i enlighet med artikel 19.1 i grundförordningen, och att översynen var begränsad till en undersökning av subventionering när det gällde sökanden.

([1]) EUT L 176, 30.6.2016, s. 55.

([2]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/309 av den 26 februari 2015 om införande av en slutgiltig utjämningstull och om slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av viss regnbåge med ursprung i Turkiet (EUT L 56, 27.2.2015, s. 12).

([3]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/823 av den 4 juni 2018 om avslutande av den partiella interimsöversynen av de utjämningsåtgärder som tillämpas på import av viss regnbåge med ursprung i Republiken Turkiet (EUT L 139, 5.6.2018, s. 14).

([4]) Skäl 49 i genomförandeförordning (EU) 2018/823.

([5]) Tillkännagivande om inledande av en partiell interimsöversyn av de utjämningsåtgärder som tillämpas på import av viss regnbåge med ursprung i Republiken Turkiet (EUT C 176, 22.5.2019, s. 24).

1.4 **Översynsperioden**

(6) Översynsperioden omfattade perioden från och med den 1 januari 2018 till och med den 31 december 2018.

1.5 **Berörda parter**

(7) I tillkännagivandet om inledande inbjöd kommissionen berörda parter att delta i undersökningen. Dessutom informerade kommissionen sökanden, unionsindustrin (unionsproducenternas intresseorganisationer) och de turkiska myndigheterna om inledandet av den partiella interimsöversynen.

(8) Berörda parter gavs möjlighet att inom den tid som angavs i tillkännagivandet om inledande lämna skriftliga synpunkter och begära att bli hörda.

(9) Dansk Akvakultur, den intresseorganisation som företrädde klaganden i den ursprungliga undersökningen gjorde en inlaga. Organisationen ansåg att de turkiska myndigheternas ändringar av den rättsliga ramen inte kunde anses vara av bestående karaktär och att regnbågsproducenter, inbegripet sökanden, fortfarande fick höga subventioner. Den ansåg även att sökanden inte kunde begära att kommissionen skulle ompröva sin subventionsnivå enbart på grundval av den turkiska lirans depreciering, och att kommissionen borde beakta andra subventionsordningar för regnbågsproducenter som sökanden skulle kunna dra fördel av. Dansk Akvakultur ansåg att kommissionen även borde beakta andra faktorer som till exempel att de turkiska importpriserna avsevärt underskrider unionspriserna.

(10) Kommissionen erinrade om att begäran om interimsöversyn inte enbart grundade sig på den turkiska lirans depreciering såsom Dansk Akvakultur gjorde gällande. Det huvudsakliga skälet till begäran om översyn var påståendet att nivån på subventionerna till sökanden minskade efter lagändringen i Turkiet 2016. Kommissionen påpekade även att översynen begränsades till en bedömning av subventioneringsnivån för sökanden. Nivån för prisunderskridandet (som avser en bedömning av en skada för unionsindustrin) omfattades inte av denna översyn. Kommissionen har därför bedömt subventionsnivån för sökanden samt om ändringarna har en bestående karaktär i skälen 30–57.

(11) Efter utlämnandet av uppgifter och det ytterligare utlämnandet av uppgifter upprepade Dansk Akvakultur sin åsikt att valutakursfluktuationer inte kunde betraktas som en förändring av bestående karaktär och att kommissionen borde ha övervägt hur mycket deprecieringen bidrog till utvecklingen av subventionsnivån.

(12) Kommissionen godtog att växelkursen för valutan i Turkiet hade fluktuerat sedan den ursprungliga undersökningen, och att växelkursfluktuationerna därför inte kunde betraktas som en förändring av bestående karaktär. Den höll emellertid inte med Dansk Akvakultur om att den borde ha behandlat växelkursen från den ursprungliga undersökningen som en ”referens” för att bedöma effekten av växelkursens fluktuationer vid beräkningen av det totala subventionsbeloppet. Även om valutafluktuationer oundvikligen påverkar den nya subventionsberäkningen för sökanden, är anledningen till omräkningen konsekvenserna som lagändringen från 2016 har haft på sökanden. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

1.6 **Frågeformulär och kontrollbesök**

(13) Kommissionen begärde och kontrollerade alla de uppgifter som ansågs nödvändiga för att bedöma vilka konsekvenser lagändringarna gällande genomförandet av ordningen för direkta subventioner hade på sökanden.

(14) Kommissionen skickade ett frågeformulär till sökanden (inklusive dess närstående företag) och till de turkiska myndigheterna. Fullständiga svar på frågeformuläret inkom från båda dessa parter. Kommissionen bekräftade uppgifterna som tillhandahållits i svaret på frågeformuläret i sökandens lokaler.

1.7 **Utlämnandet av uppgifter**

(15) Den 27 februari 2020 meddelade kommissionen alla berörda parter om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för beslutet att föreslå en ändring av den tillämpliga tullsatsen för sökanden. De berörda parterna gavs möjlighet att lämna synpunkter fram till den 12 mars 2020 och att begära att bli hörda av kommissionen och/eller förhörsombudet för handelspolitiska förfaranden. Kommissionen övervägde de synpunkter som inkom från de berörda parterna och beaktade dem när så var lämpligt. Efter utlämnandet av uppgifter höll kommissionen den 12 mars 2020 ett hörande med sökanden.

(16) Efter att ha bedömt de synpunkter som lämnats in av parterna efter utlämnandet av uppgifter lämnade kommissionen ut ytterligare uppgifter den 3 april 2020. Den underrättade samtliga berörda parter om sin avsikt att för sökanden ändra den tullsats som föreslagits i det ursprungliga dokumentet med det allmänna utlämnandet. De berörda parterna gavs möjlighet att lämna synpunkter på de nya föreslagna omständigheterna och övervägandena fram till den 8 april 2020 och att begära att bli hörda av kommissionen och/eller förhörsombudet för handelspolitiska förfaranden. Kommissionen övervägde de nya synpunkter som inkom från de berörda parterna och beaktade dem när så var lämpligt.

2. DEN PRODUKT SOM ÖVERSYNEN GÄLLER OCH LIKADAN PRODUKT

2.1 Den produkt som översynen gäller

(17) Den produkt som översynen gäller är regnbåge (*Oncorhynchus mykiss*):

— levande, med en vikt på högst 1,2 kg per styck, eller

— färsk, kyld, fryst och/eller rökt:

— i form av hel fisk (med huvud), med eller utan gälar, rensad eller orensad, med en vikt på högst 1,2 kg per styck, eller

— utan huvud, med eller utan gälar, rensad eller orensad, med en vikt på högst 1 kg per styck, eller

— i form av filéer med en vikt på högst 400 g per styck,

med ursprung i Turkiet och som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 0301 91 90, ex 0302 11 80, ex 0303 14 90, ex 0304 42 90, ex 0304 82 90 och ex 0305 43 00 (Taric-nummer 0301 91 90 11, 0302 11 80 11, 0303 14 90 11, 0304 42 90 10, 0304 82 90 10 och 0305 43 00 11) (nedan kallad *den produkt som översynen gäller*).

(18) Precis som i den ursprungliga undersökningen drog kommissionen slutsatsen att de produkter som produceras i unionen och de som produceras i Turkiet är likadana produkter i den mening som avses i artikel 2 c i grundförordningen.

3. UNDERSÖKNINGSRESULTAT

3.1 Den ursprungliga undersökningen

(19) Subventioner för regnbågsproduktion i Turkiet regleras genom ett dekret som den turkiska regeringen antar på årlig basis. I dekretet anges grundläggande villkor och subventionernas storlek för vattenbruksproduktion i Turkiet. Förfarandena och principerna för genomförandet av dekretet fastställs vidare genom årliga kommunikéer från livsmedels-, jordbruks- och djurhållningsministeriet.

(20) I den ursprungliga undersökningen fastställdes att subventioner beviljades på grundval av dekret nr 2013/4463 av den 7 mars 2013 om jordbrukssubventioner 2013 som publicerades i den officiella tidskriften nr 28612 den 8 april 2013 (nedan kallat *2013 års dekret*). Detta dekret omfattade regnbåge som producerades 2013.

(21) Enligt dekretet beviljades subventioner för alla regnbågsproducenter som hade en giltig produktionslicens för en fiskodlingsenhet. En produktionslicens kunde avse produktion till havs eller i en damm eller inlandsproduktion. En regnbågsproducent kunde ha flera produktionslicenser (fiskodlingsenheter) i en och samma damm eller i ett och samma område till havs.

(22) Produktion under var och en av dessa licenser var subventionsberättigad upp till följande gränser: 0,65 turkiska lira per kg regnbåge för produktion av upp till 250 ton per år. För produktion på mellan 251 och 500 ton, fick regnbågsproducenterna hälften av det beloppet (0,325 turkiska lira/kg). Inga subventioner erhölls för produktion över 500 ton.

(23) I den ursprungliga undersökningen hade sökanden 13 fiskodlingsenheter vilket motsvarande 13 licenser. Den drog fördel av subventioner för 11 av sina fiskodlingsenheter.

3.2 Slutsatser i genomförandeförordning (EU) 2018/823

(24) I genomförandeförordning (EU) 2018/823 gjorde kommissionen en bedömning av lagändringen 2016 och dess konsekvenser för den övergripande subventionsnivån för regnbågsproducenter i Turkiet.

(25) Där fastställdes att det 2016 beviljades subventioner till regnbågsproducenter på grundval av dekret nr 2016/8791 ([6]) om jordbrukssubventioner 2016 (nedan kallat *2016 års dekret*). Vidare fastställdes utförliga villkor för beviljandet av subventionerna i kommuniké nr 2016/33 ([7]) om vattenbruksstöd.

(26) Medan storleken på subventioneringen mätt i turkiska lira/kg låg kvar på 2013 års nivåer, undantogs licensierade odlingar som fanns i samma potentiella område som ministeriet fastställt, i samma dammreservoar eller i en regionaliserad dammreservoar i samma område från subventioner genom en ny artikel 4.16 i 2016 års dekret.

(27) Om en regnbågsproducent hade mer än en produktionslicens (eller *fiskodlingsenhet*) i samma potentiella havsområde, enligt ministeriets definition, i samma reservoar (damm) eller i samma reservoarer i samma regioner, vilken tillhörde samma person eller samma företag, betraktades sådana licenser eller fiskodlingsenheter, i enlighet med den artikeln och till skillnad från situationen i den ursprungliga undersökningen, som en enda licens eller enhet tillhörande nämnda företag, och den direkta subventionen skulle då betalas enligt den tolkningen.

(28) Kommissionen drog emellertid slutsatsen att denna begränsning inte i någon större utsträckning påverkade den totala nivån på de subventioner som mottagits för en betydande del av regnbågsproducenterna i hela Turkiet. Eftersom Turkiet hade infört nya subventioner på grundval av budgetprognosen för de följande åren, drog kommissionen dessutom slutsatsen att minskningen av subventioner totalt sett kunde vara tillfällig och inte kunde betraktas som en bestående förändring.

(29) Samtidigt noterade kommissionen att konsekvenserna för enskilda företag skiljde sig åt beroende på företagens egen produktionssituation. Regnbågsproduktionen i Turkiet är baserad på familjeföretag och är en fragmenterad sektor som huvudsakligen består av små och medelstora företag. Om dessa små företag har en fiskodling eller små fiskodlingar inom samma område skulle antalet licenser för vilka de skulle kunna få subventioner förbli detsamma. Från och med 2016 kunde dock de företag som hade mer än en licens i samma region eller område enligt det gamla systemet endast få direkt subventionering för en licens. Därför påverkades de flesta (små) företag endast i begränsad omfattning eller inte alls av reformen 2016 medan företag eller företagskoncerner som sökanden sannolikt påverkades i högre grad.

3.3 **Konsekvenser som lagändringen hade på sökanden och andra subventioner som sökanden erhöll under översynsperioden**

3.3.1 *Direkta subventioner till sökanden*

(30) Under 2018 beviljades subventioner till regnbågsproducenter på grundval av dekret nr 2018/11460 ([8]) om jordbrukssubventioner 2018 (nedan kallat *2018 års dekret*). Vidare fastställdes utförliga villkor för beviljandet av subventionerna i kommuniké nr 2018/24 ([9]) om vattenbruksstöd. Såsom bekräftades i den ursprungliga undersökningen utgör dessa åtgärder utjämningsbara subventioner (se skälen 61–62 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1195/2014 ([10])). Kommissionen reviderade det subventionsbelopp som tilldelats sökanden under översynsperioden.

(31) Under översynsperioden (2018) hade sökanden elva fiskodlingsenheter. Fiskodlingsenheterna var belägna i tre olika regioner. Före lagändringen skulle sökanden varit berättigad till subventioner för alla sina elva fiskodlingsenheter (se skäl 22). Som en följd av lagändringen 2016 och i linje med den lagstiftning som gällde under översynsperioden var sökanden emellertid endast berättigad att för den produkt som översynen gäller erhålla subventioner för en fiskodlingsenhet per region.

([6]) Turkiskt dekret nr 2016/8791 om jordbrukssubventioner 2016 av den 25 april 2016 (genomfört retroaktivt per den 1 januari 2016).

([7]) Kommuniké nr 2016/33 om vattenbruksstöd och om genomförande av dekret nr 2016/8791 offentliggjordes i officiella tidningen den 3 augusti 2016.

([8]) Turkiskt dekret nr 2018/11460 om jordbrukssubventioner 2018 av den 2 februari 2018 (genomfört retroaktivt per den 1 januari 2018).

([9]) Kommuniké nr 2018/24 om vattenbruksstöd och om genomförande av dekret nr 2018/11460 offentliggjordes i officiella tidningen den 29 maj 2018.

([10]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1195/2014 av den 29 oktober 2014 om införande av en provisorisk utjämningstull på import av viss regnbåge med ursprung i Turkiet (EUT L 319, 6.11.2014, s. 1).

(32) Under översynsperioden erhöll sökanden således endast subventioner för två av sina elva fiskodlingsenheter ([11]) upp till de gränser som anges i 2018 års dekret nedan (jämfört med elva fiskodlingsenheter som skulle ha varit berättigade till subventioner enligt den lagstiftning som gällde före 2016).

(33) Subventionsbeloppen under översynsperioden var följande: För en produktion på upp till 250 ton fastställdes subventionsbeloppet till 0,75 turkiska lira/kg. Mellan 250 och 500 ton fastställdes subventionen till 0,375 turkiska lira/kg och inga subventioner beviljades för produktion över 500 ton ([12]).

(34) Enligt samma metod som fastställdes i den ursprungliga undersökningen var den totala förmånen för sökandens egna odlade fisk det genomsnittliga direkta subventionsbelopp som denna mottog under undersökningsperioden. För den inköpta fisken beräknades förmånen på grundval av de totala subventioner som beviljats av de turkiska myndigheterna och delades med den totala regnbågsproduktionen i Turkiet. Beräkningen av förmånen resulterade i en subventionsnivå uttryckt i procent av värdet på 1,44 %.

(35) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade sökanden att stödordningen för ”goda fiskodlingsmetoder” avslutades 2019 och att kommissionen därför inte borde beakta den vid beräkningen av den indirekta subventionen. Sökanden hävdade också att storleken på den administrativa avgift som skulle dras av från subventionsbeloppet inte var 0,2 % utan 2 %.

(36) Kommissionen godtog dessa två påståenden och räknade om subventionsmarginalen i enlighet med detta. Beräkningen av förmånen resulterade i en ny subventionsnivå uttryckt i procent av värdet på 1,42 %.

(37) Sökanden hävdade också att kommissionen borde ha beaktat att kriterierna för subventionsberättigande ändrades 2019. Enligt de nya villkoren skulle en fiskodlare kunna dra fördel av 0,75 turkiska lira/kg för högst 350 ton av produktion. Jämfört med 2018 har den maximala förmånen per licens för fisk därför minskat. Kommissionen ansåg att den endast bör grunda sina beräkningar på de kontrollerade uppgifterna från översynsperioden. Den avvisade därför detta påstående.

(38) Efter utlämnandet av uppgifter hänvisade Dansk Akvakultur också till de nya villkoren för subventionsberättigande för de direkta subventionerna 2019. Enligt Dansk Akvakultur kunde en fiskodlare som producerade mellan 250 och 350 ton under 2019 få mer subventioner än under 2018. Dansk Akvakultur begärde därför att kommissionen skulle fastställa om sökanden under 2019 kunde köpa fisk från dessa fiskodlare och därmed indirekt dra fördel av mer subventioner än under 2018.

(39) Kommissionen erinrade först om att det högsta subventionsbeloppet per licens för fisk minskade under 2019 (se skäl 37). Fiskodlare som odlade mer än 350 ton regnbåge fick därför mindre subvention per licens för fisk. Om sökanden hade köpt fisk från dessa fiskodlare skulle den således ha dragit fördel av mindre bidrag än under 2018. För det andra måste, såsom var fallet under undersökningsperioden, beräkningen av de indirekta subventionerna grunda sig på ett genomsnittligt bidrag per ton inköpt fisk. Ett sådant genomsnitt kunde inte återspegla situationen för varje enskild fiskodlare från vilken den sökande har köpt fisk. Kommissionen avisade därför detta påstående.

3.3.2 *Stöd för att odla regnbåge i kläckningsanläggningar som skyddas mot sjukdomar*

(40) År 2018 införde de turkiska myndigheterna en ny stödordning för att odla regnbåge i kläckningsanläggningar som skyddas mot sjukdomar. Denna stödordning granskades inte i den ursprungliga undersökningen. Villkoren och stödbeloppen fastställdes i 2018 års dekret och i kommuniké nr 2018/24 (se skäl 30).

(41) Om ett företag driver en kläckningsanläggning för regnbåge som uppfyller vissa säkerhetskriterier kunde det dra fördel av subventionen på 60 turkiska lira per styck för max 10 000 bitar (den högsta subvention som kunde erhållas var 600 000 turkiska lira per år).

(42) Kommissionen ansåg att stödet (i form av ett direkt bidrag) utgjorde subventioner för regnbågsproduktion som liknade de direkta subventionerna, nämligen ett finansiellt bidrag som innebär en förmån enligt artiklarna 3.1 a i och 3.2 i grundförordningen. Eftersom regnbågsproducenterna beviljades stödet drog kommissionen slutsatsen att stödordningen var selektiv i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen. Förmånen bestod av direkta bidrag till regnbågsproducenter vilket uppfyller kriterierna för subventionsberättigande.

(43) Kommissionen drog därför slutsatsen att stödet kunde betraktas som en utjämningsbar subvention.

([11]) I en av regionerna odlade sökanden regnbåge på över 1,2 kg (produkt som inte berördes av undersökningen) och företaget utnyttjade inte den fiskodlingsenheten för att odla regnbåge som omfattades av produktdefinitionen av den berörda produkten. Detta är anledningen till att den endast kunde erhålla subventioner för två av de tre subventionsberättigade regionerna.

([12]) Taken infördes genom lagstiftning som antogs 2017.

(44) Under kontrollbesöket nämnde företagets produktionschef att företaget hade investerat och skulle investera ytterligare i utrustning för att bli berättigat till subventionen under de kommande åren. Företagets verkställande direktör och de juridiska ombuden tillbakavisade emellertid denna information och hävdade att ett sådant beslut var föremål för ett godkännande av styrelseledamöter och att det i vilket fall som helst inte fanns några sådana planer.

(45) Med tanke på den klara och otvetydiga informationen från produktionschefen vad gällde investeringsåtgärder som vidtagits tidigare och på motstridiga uttalanden från företagets företrädare under kontrollbesöket, ansåg kommissionen att det var sannolikt att företaget i framtiden skulle dra nytta av stödordningen och beräknade en maximal förmån, uttryckt som en subventionsnivå uttryckt i procent av värdet på 0,72 %. Kommissionen meddelade parterna sin avsikt i dokumentet med det allmänna utlämnandet.

(46) Efter utlämnandet av uppgifter invände de turkiska myndigheterna och sökanden mot kommissionens avsikt att utjämna stödordningen som uttrycktes i dokumentet med det allmänna utlämnandet. De gjorde gällande att sökanden inte uppfyllde villkoren för att omfattas av stödordningen och att sökanden inte hade lämnat in någon ansökan till myndigheterna om stödordningen. Ingen betalning hade heller gjorts till sökanden vare sig 2018 eller 2019 inom ramen för stödordningen. De turkiska myndigheterna påpekade även att stödordningen under alla omständigheter var begränsad till tre år.

(47) Den 23 mars 2020 lämnade sökanden in en officiell skrivelse för att vederlägga kommissionens misstanke om att sökanden sannolikt skulle dra fördel av subventioner inom ramen för stödordningen i framtiden. Sökanden åtog sig att inte göra några investeringar innan 2025 för att bli subventionsberättigad enligt stödordningen. Om investeringen görs under 2025 eller senare kommer dessutom ingen ansökan att göras av något till Kiliç anknutet företag inom ramen för denna stödordning.

(48) Efter att sökanden lämnat in sin skrivelse angav Dansk Akvakultur att skrivelsen var ett självsammansatt bevis som kommissionen inte borde beakta. Dansk Akvakultur hävdade dessutom att sökanden inte gjorde några åtaganden gentemot andra stödordningar.

(49) På grundval av ovanstående fakta gjorde kommissionen en ny bedömning av om det var sannolikt att sökanden kommer att dra fördel av stödordningen i framtiden. Kommissionen godtog myndigheternas kommentarer om att sökanden inte var berättigad till subventioner inom ramen för stödordningen och att den inte hade lämnat in någon ansökan under undersökningsperioden eller 2019. Dessutom noterade kommissionen företagets skrivelse av den 23 mars 2020 om att det inte skulle bli subventionsberättigat förrän tidigast 2025. När det gällde Dansk Akvakulturs argument att skrivelsen var en självsammansatt handling som endast anlände efter utlämnandet av uppgifter, ansåg kommissionen att skrivelsen lämnades in vid utlämnandet av uppgifter, det vill säga i god tid inom ramen för utövandet av sökandens rättigheter, och att dess innehåll således inte kunde lämnas utan beaktande. Dessutom är kommissionen skyldig att i god tro bedöma alla synpunkter som inkommer, annars skulle utlämnandet av uppgifter förlora sin ändamålsenlighet. Skrivelsen utgör ett fast åtagande från sökandens sida och är kopplad till bedömningen av sannolikheten för att sökanden drar fördel av denna stödordning i framtiden. Därför är det faktum att skrivelsen inte nämner andra stödordningar inte relevant. Mot denna bakgrund beslutade kommissionen att inte införa utjämningsåtgärder beträffande denna stödordning.

(50) Efter det ytterligare utlämnandet av uppgifter upprepade Dansk Akvakultur att kommissionen är skyldig att beakta omständigheter som hänför sig till en period som infaller efter undersökningsperioden och att kommissionen borde ha bekräftat den ursprungliga bedömningen genom att ta med stödet i beräkningen. Dansk Akvakultur motsatte sig i synnerhet kommissionens beslut att godta sökandens skrivelse som ett tillförlitligt bevis. Dansk Akvakultur hävdade att styrelsens beslut inte var bindande och kunde ändras när som helst. Dansk Akvakultur ansåg att detta utgjorde ett brott mot en grundläggande rättsprincip enligt vilken ett företag inte ska tillåtas skapa bevis till sin fördel som går emot uppgifter från kontrollbesöket om tidigare genomförda investeringsåtgärder.

(51) Kommissionen ansåg att beslutet att inte införa utjämningsåtgärder beträffande stödordningen inte enbart grundade sig på sökandens skriftliga åtagande utan även på andra faktiska omständigheter, såsom information från de turkiska myndigheterna om att sökanden varken hade ansökt om stödet eller var berättigad till det enligt stödordningen. Kommissionen upprepade att den var skyldig att bedöma all information och bevisning som mottagits efter utlämnandet av uppgifter, och att det faktum att sökanden gjort ett åtagande i detta sammanhang inte var avgörande för bedömningen av sannolikheten av att sökanden skulle dra fördel av stödordningen i framtiden. Kommissionen erinrade vidare om att det var obestridligt att sökanden inte hade gjort alla nödvändiga investeringar för att kunna bli subventionsberättigad inom ramen för stödordningen. Kommissionen avvisade således detta påstående.

(52) Slutligen, eftersom frågan om utjämningsåtgärder beträffande eventuellt stöd för odling av regnbåge i kläckningsanläggningar som skyddas mot sjukdomar hade blivit inaktuell, behandlade kommissionen inte Dansk Akvakulturs argument om den lämpliga beräkningen av de framtida förmåner som kunde komma av denna stödordning.

3.3.3 *Subventionerade lån*

(53) Under översynsperioden beviljades sökanden sex förmånliga lån för att finansiera rörelsekapital. Lånen beviljades av Republiken Turkiets jordbruksbank (Türkiye Cumhurriyetti Ziraat bankasi, nedan kallad *Ziraat Bankasi*) som ger ut lån som har anknytning till jordbruksproduktionen och av Türk Eximbank ([13]) för lån med koppling till exportverksamhet. I linje med slutsatserna i den ursprungliga undersökningen ([14]), och eftersom det inte fanns några bevis för att situationen hade förändrats, fastställde kommissionen att båda bankerna genomför den statliga policyn och är offentliga organ i den mening som avses i grundförordningen.

(54) Den relevanta rättsliga grunden var dekret 2018/11188 (Ziraat Banks investerings- och driftslån med låg ränta för jordbruksproduktion) och rediskonteringsprogrammet på Türk Eximbank ([15]).

(55) Förmånen för sökanden bestod i att denna fick räntesatser lägre än dem som normalt fanns på marknaden. Kommissionen fördelade förmånen i samband med rediskonteringsprogrammet på exportförsäljningen, medan de övriga subventionerade lånen för koncernens hela produktion fördelades på den totala försäljningen. Beräkningen av förmånen av alla sex lån resulterade i en subventionsnivå uttryckt i procent av värdet på 0,15 %.

(56) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade sökanden att denna var tvungen att betala en avgift på ett av de omtvistade lånen medan referenslånet var fritt från avgiften. Företaget hävdade att kommissionen borde ha minskat förmånen i enlighet med detta. Kommissionen fastslog att för en rättvis jämförelse måste beräkningarna endast grundas på en jämförelse av räntesatserna, utan att räkna in några andra bankavgifter för det faktiska lånet eller för referenslånet. Kommissionen avvisade således detta påstående.

(57) Sökanden protesterade dessutom mot att kommissionen använde samma riktmärke för att fastställa en förmån för två av de utjämnade lånen som hade beviljats under olika perioder. Dessutom hävdade den att räntesatsen för ett av de omtvistade lånen fastställdes på månadsbasis (och inte på årsbasis) och att den räntesats som sökanden erhöll därför var i enlighet med marknadsräntan. Kommissionen godtog båda dessa argument. Detta ledde till en ny subventionsnivå för dessa lån uttryckt i procent av värdet på 0,13 %.

3.4 **Nya utjämningstullsatser för sökanden**

(58) Den totala förmånen för sökanden resulterade i en subventionsnivå uttryckt i procent av värdet på 1,55 %:

Direktstöd	1,42 %
Subventionerade lån	0,13 %
Totalt	**1,55 %**

(59) De fastställda nivåerna ovan avser sökandens särskilda situation och påverkar således inte subventionsnivåerna för företag som förtecknas i bilagan till den ursprungliga förordningen.

(60) Efter utlämnandet av uppgifter och det ytterligare utlämnandet av uppgifter hävdade de turkiska myndigheterna att kommissionen borde ha gjort en ny beräkning av subventionsmarginalen för ”alla övriga företag”. Kommissionen avvisade detta argument. Den upprepade att den partiella interimsöversynen och dess slutsatser om en betydande minskning av subventionsnivån endast avsåg sökanden. Kommissionen erinrade också om att slutsatserna beträffande alla andra turkiska regnbågsproducenter förblev oförändrade. I detta avseende noterade kommissionen vidare att om en berörd part anser att en översyn av de åtgärder som den är föremål för är motiverad, kan den parten begära en översyn i enlighet med artikel 19 i den grundläggande antisubventionsförordningen, såsom anges i tillkännagivandet om inledande (avsnitt 5).

([13]) Programmet kan genomföras direkt av Türk Eximbank eller med deltagande av privata banker.

([14]) Se skälen 67 och 69 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1195/2014.

([15]) Närmare uppgifter finns i genomförandeprinciperna och cirkuläret om rediskonteringskrediter för exporttjänster och tjänster för nettoinkomster av utländsk valuta (rediskonteringsprogram).

(61) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade de turkiska myndigheterna att om kommissionen bortsåg från förmånen inom ramen för ”stöd för att odla regnbåge i kläckningsanläggningar som skyddas mot sjukdomar”, var den sammanlagda nivån utryckt i procent av värdet försumbar subventionering. Myndigheterna återupprepade detta påstående efter det ytterligare utlämnandet av uppgifter. Kommissionen erinrade om att tröskelvärdet för försumbar subventionering är 1 % men att det för utvecklingsländer är 2 %. Den erinrade vidare om att för tillämpning av artikel 14.5 anses ett land vara ett utvecklingsland om det förtecknas i bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 978/2012 av den 25 oktober 2012 om tillämpning av det allmänna preferenssystemet och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 732/2008 (EUT L 303, 31.10.2012, s. 1) ([16]). Eftersom Turkiet inte finns med i den förteckningen över länder i förordningen avvisade kommissionen påståendet.

3.5 **Väsentlig förändring av omständigheter och lagändringens bestående karaktär**

(62) De ovanstående slutsatser som rör sökandens särskilda situation bekräftade slutsatserna i genomförandeförordning (EU) 2018/823, vilka sammanfattas i skälen 24–29. Emedan den övergripande situationen för alla regnbågsproducenter i Turkiet (dvs. situationen för en genomsnittlig regnbågsproducent) bedömdes i den ovanstående förordningen, konstaterades också att vissa regnbågsproducenter efter lagändringen 2016 fick betydligt mindre subventioner (skäl 49 i genomförandeförordning (EU) 2018/823).

(63) Kommissionen drog slutsatsen att så var fallet för sökanden. Den konstaterade för det första att den nya beräknade subventionsnivån uttryckt i procent av värdet på 1,55 % innebar en betydande minskning jämfört med den nivå på 9,5 % som fastställdes i den ursprungliga undersökningen.

(64) För det andra konstaterades att sökanden inte kunde dra förmån av många andra stödordningar för att helt kompensera minskningen av den direkta subventionen ([17]).

(65) Dessutom infördes den lagändring som ledde till minskningen av antalet fiskodlingar 2016 och den förblev i kraft under undersökningsperioden (2018) och 2019 ([18]); den har dvs. redan varit i kraft under en period på fyra år. Turkiet har inte meddelat kommissionen om några planer på att återgå till de kriterier för subventionsberättigande som gällde före 2016. Därför anser kommissionen att förändringen från 2016 är en bestående förändring i den mening som avses i artikel 19.4 i grundförordningen.

(66) Efter utlämnandet av uppgifter och det ytterligare utlämnandet av uppgifter bestred Dansk Akvakultur kommissionens slutsats att minskningen av de subventioner som sökanden erhöll var av en bestående karaktär. Enligt Dansk Akvakultur borde kommissionen ha bedömt den bestående karaktären av subventionssystemet som en helhet och inte enbart ha fokuserat på 2016 års ändring av en av subventionsordningarna. Dansk Akvakultur hävdade vidare att de turkiska myndigheterna efter 2016 fortsatte att införa nya subventionsordningar för att kompensera för de minskade subventioner som följde av 2016 års ändring, nämligen subventioner för slutna produktionssystem, produktion av regnbåge på över 1 kg, goda fiskodlingsmetoder och märkning av fisk. Dansk Akvakultur hävdade att kommissionen i beräkningen inte tog hänsyn till de nya villkoren för att bli berättigad till ”stöd för att odla regnbåge i kläckningsanläggningar som skyddas mot sjukdomar” och till 2019 års ökning av det högsta belopp som kunde erhållas. Dansk Akvakultur ansåg även att eventuella nya investeringar som sökanden gjorde för att erhålla stödet skulle göras genom ett subventionerat statligt lån.

(67) Som förklaras ovan bedömde kommissionen inte bara den inverkan som lagändringen 2016 hade på sökanden utan bedömde även eventuella nya subventionsordningar som sökanden kunde dra fördel av under översynsperioden och därefter. Kommissionen konstaterade att sökanden inte var berättigad att erhålla några subventioner från stödordningen för slutna produktionssystem eftersom dess produktion av regnbåge äger rum i dammreservoarer och inte i ett slutet system som uppfyller kraven för subventioner. Kommissionen konstaterade också att subventionerna för märkning av fisk och goda fiskodlingsmetoder avslutades 2018 respektive 2019. Vidare konstaterade och kontrollerade kommissionen att subventionen för regnbåge på över 1 kg var avsedd att gynna regnbåge på över 1,2 kg, dvs. regnbåge som inte omfattas av definitionen av den berörda produkten. Slutligen,

([16]) Kommissionens genomförandebeslut 2014/918/EU av den 16 december 2014 om avslutande av ett antisubventionsförfarande beträffande import av polyesterstapelfibrer med ursprung i Folkrepubliken Kina, Indien och Vietnam (EUT L 360 17.12.2014, s. 65), skäl 76, fotnot 3.

([17]) Som förklaras i skälen 32–41 ökade förmånerna från stödet för att odla regnbåge i kläckningsanläggningar som skyddas mot sjukdomar och de subventionerade lånen subventionsnivån för Kiliç Group med endast 0,72 % och detta kompenserade därför inte för minskningen av de direkta subventionerna.

([18]) År 2019 var det maximala beloppet för stöd per licens 0,75 turkiska lira/kg för högst 350 000 kg. Jämfört med 2018 utgjorde det en minskning av det övergripande maximala beloppet som erhölls per licens för fisk.

såsom förklaras i skälen 40–52, gynnades inte sökanden av stödet för att odla regnbåge i kläckningsanläggningar som skyddas mot sjukdomar under undersökningsperioden, och det fanns ingen risk för att sökanden skulle få sådant stöd förrän 2025. Som förklaras i skälen 46 och 47 drog kommissionen mot bakgrund av bedömningen av nya uppgifter slutsatsen att sökanden inte i framtiden kommer att dra fördel av någon subvention från stödordningen för ”stöd för att odla regnbåge i kläckningsanläggningar som skyddas mot sjukdomar”.

(68) Kommissionen ansåg också att påståendet att sökanden skulle finansiera eventuell ny utrustning genom ett subventionerat lån snarare grundades på en möjlighet än på något konkret bevis. Därför avvisade kommissionen detta argument.

(69) Mot bakgrund av ovanstående höll kommissionen fast vid att i enlighet med artikel 19.4 i grundförordningen och på grundval av ovanstående slutsatser har omständigheterna i fråga om subventioneringen ändrats väsentligt och minskningen av de direkta subventionerna är av bestående karaktär i den mån sökanden berörs.

3.6 **Slutsats**

(70) Det följer av ovanstående att utjämningstullen för sökanden bör ändras i enlighet med avsnitt 3.4.

(71) De åtgärder som avses i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats genom artikel 15.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 ([19]).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 1.2 i genomförandeförordning (EU) 2015/309 ändras på följande sätt när det gäller sökanden:

Företag	Utjämningstull	Taric-tilläggsnummer
BAFA Su Ürünleri Yavru Üretim Merkezi Sanayi Ticaret AŞ	1,5 %	B965

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 maj 2020.

På kommissionens vägnar
Ordföranden
Ursula VON DER LEYEN

([19]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 30.6.2016, s. 21).